

કહે છે

‘લગ્ન ન’ પૃથ્વે જેવોજ અટી અકષ્ટ છે જેને સમ્મે તેમી જદિગી ઝંઝાવાતવહિન થઈ જાય અને ન સમ્મે તેમી ઘથ્મ કંકાસ કવિકે ફલિ સુફ જન.

દેકે દેકે સ્વૂપોમં લગ્ન ન ઠે વજિતયિ જીવોનુ મલિન છે. ક્યાટેક તેડને અપથચિતેની ટુંક સમ્યની વડીલો દવાય ગોઠવાયેલી મ્લાકાત્મ પથણિમ હોય કે પછી વષો સુધી આંખમેચેલી મ્સ તે મ્ઝાક કથત પૃથ્મે પખીડા નુ મલિન હોય. પૃથ્મે પખીડા કે અપથચિતિ ઠેથી પાંચ કલાક ની નીથસ “ લગ્ન ન” વીધીને અંતેજદિગીભ સાયેથ્દેવાની નૈતકિ ફથ્જથી ંધઈ જાત હોય છે અને આમ લગ્ન ન પછીના જીવન ં ટલે દાંપતીચજીવન ની શૂઆત...

લગ્ન ન કથતે વખતે ૮૦% યુગલો ને તે કૅટલી મેટી જવાબ્દાયીથી વ્ધય છે તેમી ખબ્દ હોતે નથી. હદિ વદિપિ અણે થા લગ્ન નોનાં મ્તી થેચ ચથ્થા સાભાત સાભાત નથેન દ્વિથ્નાથ(વવિકાનંદ) ઉભ થઈ ગયા હત. અને સૌની મફી મગત કહ્તુ હુતં કે મફ કથ્જો હુ આટલી ંધી ફથ્જો નહિખ્જાવી શકુ અને ં મ્મે સનચસ તલીધે હતે.

જ્યાથે બીજો વચિથ્ક ં મ્પણ કહે છે કે પૃથ્મ્પ થપ્તિમટે લગ્ન ન સનચસ તવધુકઠીન મગ છે. ઠે પૃથ્શ્ન ન થય કે લગ્ન ન પૃથ્મ્પ થપ્તિનો મથ્ ગ કઈ થીતે છે ? વચિથ્ક સાવ સથ્ણ ઉદાહથ્થા ટાંકે છે. મ્નુષ્ચ મતી ં ને પૃથ્મ્ ' ંધ્ ંધી ' આપીને તેમી વચિ વચિથ્વાની, તેમી સંભળ થખવાની ચતિ છોડી દીધી, કથ્થો કે બીજા કથ્થેડો અબેલ જીવોની તેને ચતિ થખવાની છે. ' ંધ્ ંધી ' નો ઉપયોગ કથી મ્નુષ્ચ પોતનો સંસાંથે અને ં મ્ને સાચ્વે, આ સાચ્વતં જે ંલિફ પડે તે ંલિફો જ પૃથ્મ્ મ્થ્ણ નુ અમેઘશસ તિ ં છે

આપણે થેડાક સ્વ વાથ્ થી ંની - પૃથ્મ્ની વાતે છોડીયે ં તે આસ તકિ મની લીધેલ શકતશિાળી ત્તિ વ છે પંદુતઆપણું શું ? આપણે આપણો સસાં સાચ્વવો છે !

દાંપતીચજીવનમ આગણે હજી પગ દીધે છે. નજથ સામે હજાથે પૃથ્શ્ન નો છે. નવુ ઘથ છે, નવા આપ્તજનો છે, નવુ વાતવથ્થા છે, નવી અભવિચક તિ છે, નવા થીતેચવાજો છે, અને મ્નમ થેડીક ગભ્થમ્ણ છે, થેડાક પોતનાં સ્વવપ્નો છે, જદિગી શૂ કથ્વી છે ? ' જદિગી શૂ કથ્વી છે ને ? ' ' હા '

' તે ચલો પેલી ંશ્ વથ્ત તભેટ નો ઉપયોગ કથીયે.... ંધ્ ંધીને કસોટીની ં થ્યે ચ્ડાવીયે.....

પહેલો જ પૃથ્શ્ન ન થય નવુ ઘથ છે.

ઘથ ભલે નવુ હોય પણ ં “મ્” છે. તેથી મ્નમથી ગભ્થમ્ણ ખંખેથી ને ંયાં થઈ જાવ ં નવા ઘથ ને “મ્” ંનાવવા જો કે લગ્ન નથી હક ક તને સ્વવંતુ મ્ણી જાય છે પંદુત ં ં ંલુ સહેલુ નથી. હક કની ં તે તેહક ક નહી ભેગવી શકો પહેલા થેડીક ફથ્જો પાળવી પડશે પછી તને હક ક કથ્વાનો હક ક મ્ણશે.

તે છેલ્લા વીસ કે બવીસ વથ્ પથી જે ઘથ્થ થ્દેત આવ્ત્યા છો તેકથ્તં આ ઘથ્નું વાતવથ્થા જુદું તે હશે જ. હવે પછી પણ તે આજ ઘથે થ્દેવાની છો, તેથી આંખ કાન અને ંધ્ ંધી તિ થ્યે ને સક થયિ કથી નવા ઘથ્ને અનુકુળ ંનવા પૃથ્ચ્તિ ન કથે. અનુકુળ ંનવુ ં ત્મથી ફથ્જ. ં ખ્જાવી ં ંલે ' નવુ ઘથ ' ને 'મ્ ઘથ' કહેવાનો ત્મથે હક ક.

હવે બીજો પૃથ્શ્ન ન થય નવા આપ્તજનો.....

નવા ઘથ્મ સાકથ્ની જેમ્ ભ્ની જવાની ઈરુ છા છે ને ? તે આ આપુ ત્જનો ની આગળનો 'નવા' શબ્દુ દનો ભદુ દુટ કથી દો. પંદુતલખવુ કે બેલવુ જેટલુ સહેલુ છે ટલુ સહેલુ નથી. ના મટે ત્મથી પાસે તી થયા વસુતુ જોઈશે, અને તેછે જીભ્ની મેઠાશ હોઠ પદ ઘુતહાસુચ અને દીઠવુ કમ કથી લેવાની ધાશ. જો આ તી થયા વસુતુ હશે તે નટખટ બેલકી નણંદો કે જીદુ દી દેવયથીયો, ઠાવકા સસથજી કે સાસુમ બ્ધને વશ કથશે. મટે દોય ધગા કથવવાની જૂથ સહેજે નથી. જીભ્ની મેઠાશ ટલી કમ ન કહે પંદુતસાયેસાયેબેલુતુ કથી બ્તવવાની ધાશ સોનામ સુગંધપુથ્શો નહીં તે સાસથીયા કહેશે ' જવા દો ને વહુ તે જીતે જ મેઠી છે '

સાસુમ શાક સમથ્ત હોય તીચાથે... "લાવો બ હુ સમથી દઉ" સાસુમ ન પાડે અને ચલવા મડીયે તે શબ્દુ દોનો અથુ થન થ્દે પણ.. "બ તે ઠે ઘડી આડા પડો - ધ્મ ધ્મયાન કથે- કમ કથ્યા વાળી હુ ઠેઠી છુ ને....!" કહી હાથ્મંથી હળવેકથી હસત હસત કમ ઉપાડી લો.... અગથ તે કમ કથ્ત હો તે - " છે'વા દો બ શાક તે થ્શો. હુ સમથી કાઢીશ.... આ દાળ ઉકળો તીચા સુધીમ સમથઈ જશે"

. સસથજી નો ચ પીવાનો સમ્ય જાણીલો, મ્નો ટેસુ ટ જાણીને મ્ના કહેત પહેલા મ્ સમ્યે ચ હાજથ થઈ જાય તીચાથે.... ઘથ્નુ વાતવથ્થા કેવુ ખુશનુમ થ્દે... અને આખથે તે ઘથ્ના થણી તેજ છો ને....

કમ અને જીભ્ની મેઠાશ સાયેહાસુચ નો તી થવિણી-સંગમ ટલે ઘથ્મ તે સૌને વહાલા. મેટુ ચ્દાવીને કમ કથ્શો તે લોકોને થ્શો ઘથ્મ કમ્કથ્યા વાળી ઘ્સોચણ થખી છે પણ સવાથ્ના પહોથ્થી હસુતમે હશે તે કોઈને ઠે ઘડી ત્મથી સાયેવાતચેતકથ્થવાનુ મ્ન થ્શો. ત્મથે અને મ્નો બંને નો દવિસ સાથે જશે... પણ દવિલીયુ મેં હશે તે... જોવાનુ પણ ટાળશે.

સુતી થી મટે કમ, જીભ્ની મેઠાશ અને હાસુચ મ્ તી થયા વસુતુજદિગી જીવવાની અમેલ જડીબુટ ટી છે. જો કે પુથ્થો મટે પણ ટલુ જ સારુ છે પંદુતપુથ્થો ને સાસથે જવુ નથી પડુતહોત તે મટે ફીસમ કે દુકાન પદ આ વસુતુજૂથ્થી હોઈ શકે... જવા દો.. આપણે ફથી સુ વાથુ થી બ્ની ને આપણી જ વાતકથીયે.

નવુ વાતવથ્થા - તે ત્મથ પચિથ્નાં ઘથે સંકુચતિવાતવથ્થામ જનમ્ ચા છો ? અને સાસથ્વાસે કદમુકુ તવાતવથ્થા છે, શુ? ફથી પેલી બુધ્ધી ઘને કસોટીની થ્થા પદ ચ્દાવો.

તને લાગે છે કે તેમુકુ તવાતવથ્થામ નહિભ્ની શકો કેમ ખુ ને ?

તીચા જ બુલ ખવાઈ જાય છે. પેલી અનુકુળ થ્થાની ભવના ને વેગ આપો. નાના નણંદબને કે દચિથીયા ને અગાઉ થી પુછી જુ. જેઠાણી કે સાસુમની વચવહાથીકત જુ ને થેડીક સામનુચ બુધ્ધી ઈ લગાવીને ક અને ક ઠે મ્ તળો ઠેસાડી દેવાશે. તે કહો છો ટેલુ આ સહેલુ નથી હોં

ના. સહેલું તે નથી જ. છતય દાંપતીચ જીવનના ચ્દાણમં આ અગતીચનુ પગલુ તે છે જ. સામનુચ બુધ્ધી ઈની તી થથિશી ઘણુ બુધુ કહી જશે. અને હા જો મુકતવાતવથ્થામ થી સકુચતિવાતવથ્થામ જવાનુ હશે તે ત્મથી ખથેખથ કસોટી થઈ જશે. શૂગાથ, પીકુ ચ્, પાથુ ટીના શોખ છોડવા પડશે. પંદુતુ વવિાહ થય તીચાથ થી જ ટેવ પાડી દેવી જોઈ કથ્થા કે હાથકાયમ ભેડમ હોય અને પછી આથ્મથી થ્દેવાનુ હોય તે વાંઘે નહિપંદુતઉદુજચાથે હોય તીચાથે પહેલેથી જ ટેવાવુ આવશુચક બ્ની જાય.

આ બ્ધી કસોટી મથી તે પસાથ થ્ત હો તેમે સમ્યે તને મ્નમ મ્ પણ થુંહોય કે - " શા મટે આ બુધ્ધમથે કલી જ કથ્થવાનુ ?"

સામનુચ મણસના મ્નમ આ પુથ્શુ ન થય જ - કથ્થા કે આ બ્ધી નાની નાની બબ્તે ત્મથ દાંપતીચજીવન ના વૃકુ ધ ને નીથેગી થખવા મટેની કવાયતે જેવી છે. વથુ ધ ના ઠે મ્હીના કસથ્તકથીને આખુ વથુ ધ નથિગી થ્દેવાની ઈરુ છા થખતે વચાચામ્બીથ જેવી હાલ ત્મથ થય. સમ્જચાને ?

હા. ચલો હુ ફથી સમ્જાવી દઉ પેલો વચાચામ્બીથ જેમ આખુ વથુ ધ કસથ્તકથી ને ટુંથ્શુ તેને જાળવે ને તે ત્મથ દાંપતીચજીવન અને કુટુબીજીવન ના સુખ મટે આ બ્ધી કવાયતે આદત્ત્નાં શુપમં આવે ને તેજ મ્નો અથુ થસથે નહીત્ પછી થતગઈ અને વાતગઈ.

હવે દાંપતીચજીવન અને કુટુબીજીવન મ્ ઠે વધુભગ પાડીયે ઉપથ્થા ચથુમ્દુ દા તને કુટુબીજીવનમ સફળ બ્નાવશે. જચાથે દાપતીચજીવન શૂથ થય છે. ત્મથ ઠેડૂથ્મ - પત્ની સાથે પત્ની જો કુટુબીજીવનમ તે સુખી કથી શક્યા હશે તે દાંપતીચજીવનમ જૂથ તે વજિચી હશે. કથ્થા કે ત્મથ ચેવીસકલાકમંથી ૧૬ કલાક તે કુટુબીજનો સાથેહશે અને ફકતઆઠ જ કલાક પતિસાથે અને જો કુટુંબનો સથુ વમનુચ સાથે બ્ધનો ત્મથ મટેનો અભપિ થય જૂથ મ્ના પુથે ને વેગવાન બ્નાવશે.

અને જ તે દંથેક સુતી થી ના દાંપતીચજીવનનો ઘચેચ નથી શુ ?

પત્નિં પ ઁની અભવિંચક િં સ વૂપે હોઈ શકે જે ત્મથે હક ક પછ છે અને ત્મથે ફૂજ પછ. ઁ છે વશિં વાસ અને કામ

વશિં વાસ ઁ થીત્મો કે તે ઁ ને સંપૂથ ણ પછે ખેાવી શક્યા છો. અને ત્મથ મટે ઁ કદી ઠુડુ બેલતે નથી કે વચિથ્તે નથી. કે બેજી થીતપછ ત્મથથી અસંત્મ ટ નથી. આ વશિં વાસ કહેવાથી આવતે નથી. મેટુ મ્ન થખી તેમા દોષો ક ષમ્ન ય થખીને કે તેમા કહ યા પ ઁ આણે વથ ત્મ કથ્વાથી ઈમે ઈમે પેદા થય છે.

અને બેજી અભવિંચકતિછે “કામ”.

આ “કામ”ની મત્તિ થ કેવીક અને કેટલી હોવી જોઈ ?

□ ક સુંદર રતિં થ્ની કલ પના કથે. તેમં દથેક પ ય્કાથ્ના ઁગો હશે પંદુતજો તેમં બેથ ડથ જ ન હોય તે રતિં અ શુ ભવ ઉપજી શકશે ? હથગીજ નહી. તેમુંજ “કામ”નું છે. શયનેશુ ઁભ થ્મુ તેફક તમનસકિ કલ પના નથી પંદુતજીવન સાથી પ ઁ થતિસ નેહનો સ વકિાથ અને □ ક મેકની દેહકિ જ્થ્થિયાતે પુથી કથ્વાની શુજુ સ વકિિતે છે.

કહેછે ને સાથી નું મન અને પ ઁ સાચ્વ તેથેજીદી ક્વાચતછે અને તેસહજ આદતબ્ની જાય તે તેઘથ સ વથ ગ બ્નીને થ્હી જાય છે

આ બ્થી વાતે કહીચે અને વાંચીચે ત્તિયાથે જેટલી સહેલી લાગે તેટલી ન હોય છત કામ અને જીબ્ની મેઠાશ સાથેહાસ ય નો ત્તિ થવિણી-સંગમ દથેક પથસિ યતિમિં ત્ને વજિયી બ્નાવશે તેઅનુબ્વેલું સત્ ય છે. કલિં લોલતં ઘથ અને સુંદર દાંપત્તિ ય જીવનની આ કસ ઁત્થી છે.

{jcomments on}